

ת"פ 18111/09 - מדינת ישראל נגד א ג

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 18111-09-16 מדינת ישראל נ' ג
בפני כבוד השופטABI לוי
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם א ג

זכור דין

"**יש ונדמה הזכרונות אך הבל
כי ערפל קורן עוטף בלט
מחוז העבר האושר והסבל
כאב הפצעים ונחת המקלט.**"

(מתוך השיר "יש ונדמה" מאת המשוררת רחל).

עתים ישנן כשתפקידו של שופט קשה כקריעת ים סוף.

עליו לעונש, להלום ולהרטיע; עליו לנחם קרבן, להריגע הציבור ולשמור את צרכיו.

מאיידך, עתים אין הוא יכול אלא לחוש את כאבו של העבריין, להבין את מה שהתחולל בקרבו טרם יצא לבצע את זמנו ולחשוב שהמעשה האנושי האפשר היחיד שאותו יכול הוא לעשות הוא לחשיט לו יד לנחמה ולמזור.

המקרה שלפניו הוא אחד המקרים הללו.

מקרהו של א' ג' - הנאשם בתיק זה.

א' ג' הורשע על-סמך הודהתו בביצוע **שוד**, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ביום 30 אוג' 2016 בשעת צהרים הוא נכנס לסניף דואר בקרית-ים כשהוא מצויד במעטפה שעליה רשם "תוציאי את הכסף מהקופה בשקט" וփצ' דמי-אקדח; הוא פנה אל פקילת הדואר ומסר לה את המעטפה, שלף את החפץ דמי-האקדח, כיוונו לעברה ו אמר לה "תוציאי את הכסף". הפקידה, מבוהלת, הוצאה מהקופה סך של 3,000 ₪ ומסרה אותו לנאשם. الآخرון נטלו ונמלט.

על מה שגרם לא' ג' לעשות את שעה למדתי מכל רaison עת מסר, במסגרת זכותו לדברו האחרון את שעל ליבו.

עמוד 1

הדברים נאמרו בהתרגשות רבה, מלאוים בbbc; הנאשם עצר דבריו שוב ושוב על-מנת להתעשת.

אביא דבריו כאן בלשונם (למעט כמה השמטות) -

"שירות הצבאי עשית גיבוש שיטת ולא עברתי אותו והוא לי כמה אופציות, התגיסתי לחיל הנדסה... עשית גיבוש ... התחלתי מסלול... עברתי ליחידת ---, יחידת איסוף מודיעין... קיבלתי המלצה לעשות קורס כלבנות, לבן-חבלה, היה לי כלב בשם חז, רועה גרמני והוא נהרג, נפל...

רצו שאני אמשיך, שאקבל כלב אחר ולא הסכמתי, הפכתי להיות מאלף, עשית קורס של חדש וחצי... ועודין הייתי חיל קרב פועל. היה מבצע כמה חדשים... הקצין שלי, א.ק (היה הקשר שלו - א.ל.), במהלך הפעולות בסג'עיה הוא נפל... לא יודע מה הייתה הפגיעה בגופו, וכל פעם שלחצתי יצא הרבה דם, הפגיעה הייתה בעורק הימני של הצוואר. לקחתו אותו על הכתף שלי והעברתי אותו לאمبולנס, 31 דקות. פינו אותו והוא כבר מת.

אחרי כמה פגישות עם קב"א... רצוי שאפסיק את השירות הצבאי שלי ואמרתי שאין סיכוי, שאני ממשיך... המשפחה שלי לא רצתה שאטגייס לקרב ונהלמתי על זה, אפילו היה נתק של חצי שנה עם אימי... סבתא שלי הייתה גלגל ההצלה שלי. לפני שסבתא שלי נפטרה הייתה מבטח ואחמנ"ש בבטחון רכבות ישראל. כשהייתי במעצר, שאלה אותי קצינת המבחן אם אלך לטיפול אמרתי לה שהה לא שאלה... זה עניין אני חיב... אתם מתיחסים לזה בהיבט המשפטיא ואני בהיבט האנושי כשהיא (פקידת הדואר - א.ל.) קמה בבוקר... הפחד הזה עדין מושרש בה וכן יקח לה זמן עד ש....

בחלק מהפגישות עם קצינת המבחן אמרתי שאני לא מחפש סליחה, וביקשתי רק שתקום בבוקר ויהה לה שקט נפשי.

הדרך שלי עדין לא הסתיימה ויקח עוד הרבה זמן לחזור לחיים שלי, מה שהכי עזר לי זה היה (ש)הריחוק שהוא (קודם לכן) בין אחיו ואני, נמחק, היהתי קודם לכן בבדיקות, תמיד התמודדתי בלבד עם דברים, מגיל קטן, מאז שההורם שלי התגרשו, התמודדתי עם דברים בלבד. אם בלהוציא תעודת בגרות, ובהצטיניות...

עכשו לפחות יש לי שקט ושלווה. לילה לפני (ביצוע השוד), המצוקה שלי האנושית התגלגה למצוקות כלכליות. יחד עם זה גם המצוקות הנפשיות... הסיבה שהוציאו אותי מהיחידה היא כי רציתי לפגוע בעצמי. הסיבה שעזבתי את הבטחון ברכבת כי לא הרגשת (בטוח - א.ל.) להחזיק בנשק. לילה לפני (הירוע - א.ל.)ניסיתי לפגוע בעצמי ומשהו עצר עבד. הלכתי באותו יום בבוקר, יצאתי 500 לך כדי להריגת טוב, כמו כל דבר שעשית. לא עבדתי חודשים, לואך הלוואר בליך... רק כדי יהיה לי שקט. אז אמרתי אם אני לא יכול לפגוע בעצמי אני אביא את זה למצב שיפגעו בי ועשיתי את הדבר הכי נורא.

לא אכפת לי מהכסף...

אכפת לי שקט...".

אליה העובדות. כתעת אנו אמי לגוזר הדין.

תחילה אפנה לעין בתסקירות שירות המבחן.

הוא למד שא' ג' הוא בן 29, רווק, אינו עובד מזה 7 חודשים ומצוי מזה 4 חודשים במעצר בית פועל-ווצא של הילן הנוכחי. הוא השלים שירות צבאי מלא לאחר 12 שנות-לימוד ולמד פסיכולוגיה חברתית במסגרת האוניברסיטה א. X.

בתעודה השחרור שלו ציין שהוא ביצע תפקידו לשבעות רצון מפקדיו, התנהגותו הייתה טובה מאוד. הוא זכה לאות מלחתת לבנון השנייה. הוא סיים שירות בדרגת **סמל-ראשון**.

את התואר האוניברסיטאי הוא לא השלים מפאת מצוקה כלכלית אליה נקלע וכן לנוכח "העדר פניות רגשית".

לדבריו הוא אינו בקשר עם אביו, אשר לפי הנטען השתמש כלפיו באלים בנסיבותיו; זו נמשכה גם לאחר גירושו ההורים. **سبתו הייתה כאם לו**, דאגה לכל צורך וטיפלה בו. **מוותה היה עבورو עוד אירוע מטלטל** אשר השלים על מצבו הרגשי ועל אורחות חייו. הוא שלל שימוש בחומרים פסикו-אקטיביים וצין כי הוא מרבה לרכוש בגדים כמענה לרגשותיו השליליים. לשירות המבחן סיפר כי **עת תכנן את ביצוע המעשה הוא חש רגשות קשים של בידוד, חוסר קיום ו"אבוד בעולם"**. הוא תיאר כי התקשה לראות את עתידו וחש רגשות של רצון להרס עצמי ויתור. הוא חש בושה וצער כלפי המתлонנת.

עברו הפלילי נקי.

שירות המבחן מצא, כי ברקע להתנהלו הפסולה לא עדמה הזדהות עם נורמות וערכים עבריניים אלא גורמים רגשיים: קושי להפעיל שיקול-דעת הולם במצב עצמו מבחינה רגשית ולהתמודד באופן אדפטיבי עם תחושים שליליות כדוגמת תשסול, מצוקה חוסר אונים וחרדה, העדר כלים ומימוןות להתמודד במצב משבר ומקווי אישיות שאינם מגובשים.

הוא פנה מיזמתו לטיפול במרכז אימוני לתהליכי שינוי בחיים; הוא מתמיד בטיפול ומצlich בו. במסמך הتفسיר הראשון (ימים 28.2.17) ביקש שירות המבחן לדוחות את המשך הדין בעניינו של א' ג' בשלושה חדשים נוספים לצורך בחינת מידת נחיצותו לטיפול בתחום ההתמכרות המזוקד ברכישת בגדים; כמו כן נבחן מצבו הפסיכיאטרי והתאמתו לתוכנית גישור פוגע-נפגע.

התסמיך המשלים (ימים 4.6.17 למד כי א' השלים את השתתפותו בקבוצת עצורי-הבית בשירות, עבר אבחון פסיכיאטרי והשלים בהצלחה את הלין הפוגע-נפגע. הוא אובחן **כטובל מפוסט-טראומה מאוחרת על רקע האירועים הצבאיים הנ"ל, ויטופל בכך לטיפול רפואי**.

בתהליך הפוגע-נפגע הוא גילה **אמפתיה גבוהה כלפי הנפגעת**; זה היה נזכר חשוב בהליך שיקומו וביכולתו לבטא מוליה את מניעיו הרגשיים אשר הובילו להתנהגותו הפסולה. הוא הביע הערכה רבה כלפי התהילה, שיתף פעולה עם כל אשר נדרש ממנו ואף **הביע רצון לפצצת והפקיד המחאות לצורך זה** בשירות המבחן.

הוא מקבל אחריות על ביצוע העבירה ומתרoddד עם קשיים רגשיים כבדים בחיי הנו מתקופת יולדותיו הנו מתקופת שירותו הצבאי. הוא מכיר בחומרת מעשיו ובהשלכותיהם. **הטלת עונש בגין טרור ובריח עלול ליצור רגסיה רגשית משמעותית ולהביא להחמרה מצבו הרגשי**. ניכר שהוא בעל יכולת ראשונית טובה ליצור קשרים בונים עם **גורמי טיפול ולהסתיע בהם**.

לאור כל זאת המליץ שירות המבחן על העמדתו במבחן השירות למשך 12 חודשים (תוך שיילבו בטיפול בגין פוסט-טראומה). עוד הומלץ להטיל עליו עבודות של"צ בהיקף של 280 שעות תחת פיקוח השירות.

התביעה

התביעה עמדה בטעינה על כך, שהמתחם הרואן למשה, בו הורשע הנאשם, על נסיבותו נع בין שתי שנות מאסר לבין 4 שנות מאסר ומאחר שהתרשמה שמדובר כאן ב"עיר העולה כל העולה על רוחו ובצורה בלתי-חוקית, זאת גם במחיר הפגיעה אחר, על-מנת למשם מטרתו", המליצה לגוזר מאסר בפועל של משברך התחנון של המתחם שהוצע לצד מאסר על תנאי כנס ופיצוי.

ההגנה

עו"ד קלוגרמן סבר שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חדש מאסר לריצו' בעבודות שירות לבן 18 חדש מאסר לריצו' בפועל, לצד פיצוי הנפגע.

לדעתו, מדובר ב"מקרה קלסטי" ומובהק בו על בית-המשפט להפעיל את סמכותו על-פי סעיף 40 לחוק העונשין", דהיינו לחרוג ממתחם העונש לאוקלה שכן קיימים במקרה זה "סיכויים של ממש לשיקום, לנוכח מצאי השירות המבחן והמלצותיו". מדובר במילוי שזעק לעזרה אשר סיכוי לשיקום טובים ומאפשר להשתקם כנים אמתיים ומקורים באמפתיה אמיתית כלפי המתלוונת.

הсанגור עמד על שורה של נסיבות מקריות שאין קשרות ביצוע העבירה - גלו הצעיר; היה האירוע ההסתבכות הראשונה והיחידה שלו.

לפיכך, הצביע הסאנגור שאאמץ את המלצת שירות המבחן ואטייל על הנאשם ענישה חינוכית בדמות צו מבנן ושירות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

גירת דיןו של הנאשם תיושה בהתאם לעקרונות הקבועים בסימן א' לפך ו' בחוק העונשין שענינו הבנית שיקול הדעת השיפוטי בעונשיה.

קבעת מתחם העונשיה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)

הערכים בהם פגע הנאשם במעשי ידועים וברורים. הוא פגע בזכותו של הציבור ושל כל אחד מיחדיו לחיים שקטים ורגועים; הוא פגע בזכות הקניין של דואר ישראל; הוא פגע בסדר הציבור. מידת הפגיעה בערכיהם הללו אינה זניחה. מדיניות העונשיה בעבירות מסווג זו היא ככל מחמירה שכן בת-המשפט סבורים, ובצדק, שראוי להרתיע מפני ביצוע פגיאות מסווג זה ב הציבורי וביחדיו הן בהיבט הרכושי-קנייני. עמדה על כך כב' השופטת ע' ארבל במסגרת ע' 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.12.2012), בציינה כדלהלן:

"עבירה זו אסורה לה שתקנה אחיזה במחזותיהם ועלינו לפעול לעוקרה היכן שניתן. עבירת השוד פוגעת בציבור הקורבנות המשושים בנסיבות האירוע, כמו גם בכלל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריניים מאיימים על שלומוה ורווחתה. על בתי המשפט להעביר מסר מרתקע לכל מי שבוחר להשיג רוח 'קל' בדרך עברינית תוך פגיעה באנשים תמיינים הנקרים בדרכם. כאמור, במקרים רגילים הרתעה זו צריכה לכלול

מاسر בפועל".

מעין בפסקה הנוגת בעבירות שוד, במקרים הדומים לאלו בהם נקט הנאשם דכאון, עולה כי קיימת ביחס אליו קשת רחבה של עונשים. עמד על כך כב' השופט רובינשטיין במסגרת ע"פ 4841/13 **עומר ספי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.2.14 בצוינו כדלהלן):

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי העונשה הוהלים בגינה מגוונת; אך פטור בלבד ככל אם אי אפשר (בבלי, חולין צ' ע"ב), ואת המסתגרת קבוע מבון החוק בקביעת 'tag העונש' לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפלדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירה אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטית של עבירות [...]."

ברא, כי אכן בחוץ דמוו כל-נשך עלול ליצור התנהגות בלתי-סקולת מצדם של הנוכחים במקום; לפיכך, בדרך כלל, מוטלים עונשי מاسر ארוכים על מבצעי מעשי שוד תוך שימוש בכלי-נשק או בחוץ הדומה לכלי-נשק המבוצעים במקומות ציבוריים (כגון סניפי בנק או דואר).

כך למשל, בפרשא שנדונה במסגרת ע"פ 1326/14 **מערד מחייבנה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.6.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער עונש בגין **24 חזדי מاسر לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שענינה **שוד לפי סעיף 40(א) לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה למדו, כי המערער הגיע לסניף דואר ובידו אקדח-דמה, אימס על פקיעת הבנק ודרש כסף, ומשהזאה מגירת הכסף אל הדלפק גנבו מתוךה 6,650 ₪ ונמלט. כאן המקום לציין, כי במסגרת פרשה זו היה המערער כבן עשרים בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי.

בפרשא שנדונה במסגרת ע"פ 12/7516 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.8.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי לנור בחיפה, במסגרתו הושת על המערער (קטין) עונש בגין **3 שנות מاسر לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שענינה **שוד לפי סעיף 40(א) לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה למדו, כי המערער נכנס לסניף בנק הדואר בקריית ח'ים, כשבידו תיק ובתוכו מצית בצוותא אקדח. המערער, שהיה רעל פנים, הוציא את אקדח הדמה מהתיק וצעק "זה שוד, אף אחד לא לוז", תוך שהוא מנפנף באקדח. המערער ניגש אל דלפק הקבלה, שמעברו ישבה הפקידה (המתלוננת) והורה לה למסור לידי את כל הכסף שברשותה, כשהוא מחזק באקדח הדמה בידו. מפתח פחדה מהמערער, השילכה המתלוננת לעבר המערער חלק מהכסף שהיא בкопחת הסניף, אך המערער לא הסתפק בכך ודרש ממנו כסף נוספת, שמסרה לו סכומי כסף נוספים שהיו בקופה. המערער אסף מהרצתה את הכסף שהושלך לעברו והכניסו לתיקו, שהסתכם בסך של 3,900 ₪. המערער יצא מהסניף רק לאחר שהמתלוננת הראתה לו כי הקופה ריקה, "ונמלט מהמקום בריצה".

בפרשא שנדונה במסגרת ע"פ 4125/14 **תאופיק חרב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.1.15) קיבל בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער עונש מاسر בגין 30 חזדים לריצוי בפועל ועונשים נוספים אחרים. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שענינה **ניסيون לבצע שוד לפי**

סעיפים 20(א) ו- 25 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער נכנס למיכולת שפרעם שבבעלות משפחתו של המתلون וביקש לרכוש חפיסט סיגריות. המערער מסר למATALON שטר של 200 ש"ח וכשהמתلون פתח את הקופה כדי להכנס את השטר הוציא המערער חפץ פלסטי הנחזה להיות אקדח נזוף בו לעבר המתلون ודרש שימסרו לו את הכסף שבקופה. המתلون סירב לעשות כן ונטל את אקדח הפלסטי מידו המערער. המערער לא אמר נואש, הוא נאבק במתلون תוך שהוא אוחז בגפו ומנסה לתקוף את הקופה אך המתلون החזיק בה ולא הירפה וכן הדף את המערער, עד שהוא ברך מן המקום. בית המשפט העליון כאמור קיבל את העrüור והעמיד את עונשו של המערער על **24 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. ציון, כי עונש זה משתלב במדיניות העונישה הנוגגת במקרים דומים, והולם את נסיבותיו הפרטניות של המקרה כמפורט לעיל.

במסגרת תיק פלילי 131/09 **מדינת ישראל נ' עמנואל בן יצחק בנימין** (ניתן ביום 4.2.10) גזר בית המשפט המחוזי בנצח על הנאשם עונש מאסר בגין **20 חודשים לריצוי בפועל** (הכולל 3 חודשים מאסר מותנה שהופעל במצטרף), בגין ביצועה, על פי הודהתו, של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה לימדו, כי הנאשם הגיע לסניף בנק הדואר, כשהוא מצוי באקדח צעוז. הנאשם איים על הכספי, ואומרו לו פעמיים "שוד". הכספי הגיע מtower מגירת הכספיים את כל השטרות ומסר לנายนם, סך של 8,290 ש"ח, איתם ברך הנאשם מן המקום.

בפרשנה שנדונה במסגרת ע"פ 9094/12 **איתן טאספי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.8.13) קיבל בית המשפט העליון את עrüור הנאשם על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרתו הושת עליו עונש מאסר בגין 10 חודשים לריצוי בפועל בגין ביצועה של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. ALSO הונצחו מקרים, המערער נכנס לסניף בנק הפועלים בבאר שבע, וניגש לפקידה כדי בכיס המקטורן שלבש. המערער גרם לפקידה להבini שיש בכיסו אקדח ואמר לה שמדובר בשוד, תוך שהוא עומד עלייה שאם תעשה מעשים שייעורו חדידירה בה. במעמד זה דרש המערער ממנו למלא שkeit שמסר לה בזמנים. הפקידה מילאה את השkeit והוא יצא מהבנק, כשהוא נוטל עמו 5,890 ש"ח. בית המשפט העליון קיבל את העrüור, הפחיתה את עונשו של המערער באופן כזה שהעמידו על **מאסר בגין 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות**. ציון, כי מדובר במערער שחיה לרוב חיים נורמטיביים, בנסיבות חיים קשות ונסיבות ביצוע העבירה העידו על כך שהיא בוצעה מתוך ייאוש, ללא הפעלת כל שיקול דעת של ממש (בנסיבות גלו פנים לסניף הבנק שלו, ובפניו לפקידה המכירה אותו).

בפרשנה שנדונה במסגרת ע"פ 6752/10 **יהודית טראושויל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 3.4.11) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בגין 10 חודשים לריצוי בפועל** בגין ביצועה של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. ALSO הונצחו מקרים, המערער נכנס לסניף בנק כשהוא כובע מצחיה, ניגש לדלפק מאחוריו ישבה הכספיית, סימן לה באצבעו לשומר על השקט, והעביר לה פתק בו כתוב: "זה שוד תביא ת'כסף". הכספיית הוציאה שטרות מהקופה, והעבירה לו סכום של 15,680 ש"ח. המערער לקח את הכספי ונמלט, אולם בעת הימלטו הבחין בו פקח חניה ועצר אותו.

במסגרת תיק פלילי 11-02-11315 **מדינת ישראל נ' הרצל איסاكוב** (ניתן ביום 19.7.11) גזר בית המשפט המחוזי בחיפה על הנאשם **עונש מאסר בגין 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות** בגין ביצועה של עבירה שעוניינה **שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין**. ALSO הונצחו מקרים, הנאשם נכנס לסניף בנק פועלים בקרית ביאליק, מסר פתק לכsonian בו הודיע שהוא מבצע שוד והוא חמוש וביקש ממנו להעביר לו כסף. הכספיית העבירה לנายนם סכום של 5,020 ש"ח. הנאשם יצא את הסניף ונעצר מאוחר יותר. כב' השופט רון שפירא פירט כי עסקין במקרה החരיג בנסיבות ובמובן זה מצדיק גם חריגה מהעונישה המקובלת. ציון כי הנאשם נפגע בעבר בתאונת עבודה שלאחריה

התדרדר מצבו הכלכלי והוא נקלע לחובות כבדים, חלקם, ככל הנראה, לגורמי שוק אפור, על כל המשתמע מכך. הנאשם, שמעולם לא נטל חלק בעולם העברייני, ביצע את השוד כשהוא גלי פנים בסניף בנק בו הוא מוכר. מיד לאחר ביצוע השוד קנה אוכל למשפחתו ובתוך זמן קצר, כאשר הגיעו אליו בלשי המשטרה, מסר לידיים את יתרת הכספיים פרי השוד.

ראו בנוסף מקרים דומים ב- ע"פ 606/13 **חכמוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.12.13) במסגרתו הושטו על הנאשם 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל; ע"פ 2678/12 **סלמה ابو כף נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.4.12) במסגרתו הושטו על הנאשם 36 חודשים מאסר לריצוי בפועל והפעלת מאסר מותנה; וע"פ 9872/08 **רפאל ערמרם לחמנני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.9.09) במסגרתו הושת על הנאשם 40 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוען של שתי עבירות שוד.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

אין ניתן לומר על מעשהו של הנאשם כי הוא היה ספונטני ובלתי-מתוכנן. הנאשם הצדיד באקדה-צעכוע, נכנס לסניף על-מנת לבדוק את המצב בו, הוכיח את המעטפה על-ידי רישום הדרישת על-גבייה ונכנס בחזרה לסניף. גם אם אין מדובר בתכנון ארוך-טוח, האמור במעשה אשר ראוי להגדירו כתוכנן.

ה הנאשם ביצע את מעשה העבירה לבדו. הנזק שעלול היה להיגרם מהמעשה רב. מעבר לנזק הכספי שנגרם ולהפחחת פקידת-הדואר אשר אוינה, עלול היה המעשה לגרום אלימות ואף שימוש בנשק בידי מאבטחים או לקוחות המצויים בסניף. בפועל, נגרם נזק מהותי. כאמור, מעבר לנזק הרכושי, נגרמה לעובדת הדואר טראומה ממשית. הנאשם ביצע את שביצוע מפאת סערת-רגשות בה היה נתון הנובעת כל-כללה ממצבו הנפשי ובפרט מתסמנות פוסט-טריאומתית ממנה סבל ואשר לא טופלה במועד. בהחלט ראוי לצוין, כי מניע כלכלי הסתר אף הוא אחורי המעשה, אך מקבל אני את דברי הנאשם לפניי, הנתמכים בהתרשםות שירות המבחן שלפיה ההיבט הדומיננטי במניע למעשה היה רגשי-נפשי ולא כלכלי.

ה הנאשם הבין את מעשיו ואת הפסול שבהם יכול היה וצריך היה להימנע מביצועם.

מתחם הענישה **בנסיבותיו המיעילות של המקרה לטעמי עומד על 4 חודשים מאסר עד 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלוויים.**

הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין)

בבואי למוד לנאם עונש עלי' להbia בחשבון את הנסיבות, שאינן הקשורות בביצוע העבירה הרלבנטית, בהתאם למשךן בנסיבות המקרה, הכל כמצוות סעיף 40א לחוק העונשין.

עונש מאסר בכליה יפגע פגעה קשה וחמורה בנאם. הדברים נאמרו במפורש בתסaurus המבחן ואני התרשםתי מהם מכלול החומר שהונח לפניי. מובן, כי הנאשם מצוי בעיצומו של תהליך שיקומי-טיפול חשוב על-מנת להתמודד עם הפרעת הפוסט-טריאומתיקה שמננה הוא סובל. מאסר (בפרט בשום לב להשפעות המעוצר על הנאשם) עלול להסיגו באורח משמעותי במישור הנפשי-רגשי ועלול לדדרדו שוב למצב דכאוני ולאובדן שמחות-חיים ורצון להמשיך ולהיות. עונש מאסר אף עלול לפגוע במשפטתו, אשר התattachה רק כתעקבות קרייאתו של הנאשם לעזרה, בדמות מעשהו מושא פרשה זו.

לנאים נגרמו נזקים כתוצאה מההרשעה בדיון. תיקו הפלילי, אשר היה עד כה נקי מרוב הוכתם בעבירה חמורה, אשר תגביל מאד את יכולתו להשתלב במעמד התעסוקה. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו ועשה מאמצים כבירים לחזור למיטב, הכל כמפורט לעיל. הוא עשה כדי לתקן את תוכאות העבירה ולפצות את המ תלוננת על סבלה. יודגש, לאחר שנערך הליך "הצדק המאהה" בין הצדדים, יותרה המתлонנתقلיל על פיצויי אך הנאשם עמד על רצונו לפוצתה בסך של 3,000 ₪ ושים אף הופקדו בשירות המבחן לצורך זה.

ה הנאשם אף שיתף פעולה באורך מלא עם שלטונות החוק; הוא הודה באשמה בהזדמנות הראשונה, חסר זמן שיפוט וובייחרתו וצעיר על מעשיו.

ה הנאשם טרם רשות לחברה בשירות צבאי קרבי במלחת לבנון השנה ובמבצעים בהם השתתף; והוא נפגע במהלך שירותו והתעקש להשלימו עד סוףו. הוא תפקד כחיל קרבו בתפקיד לחימה והדרכה וסיים שירות בדרגת סמ"ר עם תעודה שחרור לתפארת. עברו הפלילי נקי.

נשאלת השאלה אם מקרהו של הנאשם הוא מקרה בו ראוי לחרוג, בעת גזירת העונש ממתחם העונש ההולם. כזכור, קבעתי את תחתיית מתחם העונש ההולם (בשים לב לנסיבות המיעודות הקשורות בביצוע העבירה ובפרט בהתחשב במנייעו של הנאשם ביצועו) **על 4 חודשים מסר, שיכול שירותו בעבודות שירות**.

סעיף 40 ד' לחוק העונשין מאפשר לחרוג ממתחם משיקולי שיקום עת מצא בית-המשפט ש"ה הנאשם השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם". סמכות זו נתונה לבית-המשפט רק מקום בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם אינן בעלי חומרה יתרה, ובנסיבות מיוחדות חריגות וויצאות דופן.

כך ביקש שאעשה הסגנון המלומד,עו"ד קלוגרמן, תוך שהוא נתמך בהמלצת שירות המבחן.

אומר מיד, חרב נסיבותיו המיוחדות של המקרה, לא מצאתи לנכון לנ��וט צעד חריג זה. סבורני שהאיון בין חומרת המעשה (גם בהתחשב במידת אשמו - ומנייעו - של הנאשם) לבין סיכון השיקום הטובי והמוטיבציה הגבוהה לשיקום מחיב הטלת עונש המצוי ברכפת מתחם העונשה ולהימנע מלחרוג הימנו.

abhängig את דברי. הנאשם שלפני עשה את שעשה מתוך מצוקתו הנפשית אשר נתערבבה לה עם מצוקתו הכלכלית. הוא חש כמו שהגיע בדרך ללא מוצא ועשה את שעשה כמעין "זעקה לעזרה". הוא מתחרט על המעשה; הדבר ניכר בכל פעולותיו. הוא מעוניין להשתתקם. הדבר נלמד מכל מעשי. החברה תצא נשכרת אם ישתקם. דא עקא, שלפי דעתינו, הדרך לשיקום חייבת לעبور דרך ההכרה שלפיה יש מעשים שלא ייעשו גם אם האדם נקלע למצוקה קשה. גם אם הוא חש במבי סתום אין הוא רשאי לפגוע בחולת. הנאשם הבין זאת. הוא הביע הסכמתו לרצות עונש מסר מתוך רצון "לשלם את חובו לחברה". איני סבור שראוי לлечט בעניין זה בדרך אחרת.

עם זאת, שיקולי השירות ימצאו מקום על ידי גזירת העונש בתוככי המתחם.

סוף דבר

בהתיחס במלול השירותים הצרכים לעניין, בהמלצת שירות המבחן, ולאחר שקיבלתי את חוות-דעת הממונה על עבודות השירות, אשר מצא את הנאשם מתאים לריצוי מסר בדרך זו, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות - בניчиי ימי מעצרו הסגור מיום 30.8.16 עד יום 16.3.11. תקופת המאסר מוטלת גם בהתחשב בתקופה בה השה הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני ובתנאי מעצר בית.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי שלא עברו במשך 3 שנים עבירה מסווג פשע שיש בה יסוד של איום אלימות או שליחת יד ברכוש הזרם.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי שלא עברו במשך שנתיים עבירה מסווג עונש שיש בה יסוד של איום, אלימות או שליחת יד ברכוש הזרם.

ד. הנאשם יושם בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים.

ה. פיצויים למחלוננת בסך של 3,000 ₪ (מעבר למה ישולם). סכום הפיצוי ישולם עד יום 18.1.1.

את עבודות השירות ירצה הנאשם במקום עבודתה - בית הקיש "רkapot" המצויך בכתב: רח' המכבים 8, קריית אתא. עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 17.8.2016 שעה 00:00, ביחיד עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הצינור 14, טבריה.

אני מזהיר את הנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי העסקתו במסגרת זו. התנהלות בניגוד לאמור עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרו יומר לריצוי אחורי סורג וברית.

העתק גזר הדין יועבר לעוננו של הממונה על עבודות השירות בידי המזיכרות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז تموز תשע"ז, 11 ביולי 2017.